

Eric ons Zondagskind

Geachte lezer,

Wij, Hans en Els Fictoor hebben een zoon, Eric die kort na zijn geboorte meervoudig complex gehandicapt is geworden en epilepsie kreeg. Eric is nu 42 jaar en woont sinds 1978 op Kadijkerkoog in Purmerend. Ik heb een boek geschreven over Eric, met name over wat wij met hem hebben meegemaakt. Het boek geeft inzicht in de problemen waar je tegenaan loopt en de manier waarop anderen daarop reageren. Weet u hoeveel verdriet wij hebben gehad door de omstandigheden waarin wij terecht zijn gekomen en de wijze waarop sommige professionals daarmee zijn omgegaan?

Het is een meeslepend verhaal geworden waarbij de liefde voor onze zoon het uitgangspunt is.

Heb ik u nieuwsgierig gemaakt?

Het boek is sinds 27 mei te koop via de boekwinkels of rechtstreeks te bestellen bij de uitgever via http://www.boekscout.nl/html/etalage_boekwinkel.asp

Het boek heeft ISBN nr. 978-94-6089-561-6 en kost € 13,95

U kunt ook even kijken op www.hansfictoor.nl

Vriendelijke groet, Hans Fictoor

Een stukje uit het boek:

De verzorging van Eric is zwaar en zeer intensief en vraagt veel van ons incasseringsvermogen. Zijn toevallen blijven ons zorgen baren. Eric vraagt zoveel aandacht, dat we bijna vergeten dat Petra er ook nog is. Ze zit inmiddels op de peuterschool en Eric gaat nog steeds naar Pinokkio. Als Eric niet thuis is en de burens slaan de deur hard dicht zitten wij stijf op de bank, omdat we denken dat Eric een toeval heeft. Tegelijkertijd realiseren wij ons dat hij niet thuis is. Els is voorleesmoeder op de peuterschool en dat verzet haar gedachten voor enige tijd. Ik zit zelf op mijn werk in Amsterdam en ben overdag met andere dingen bezig. Ik krijg van mijn werkgever alle medewerking en mag wanneer dat nodig is weggaan om bijv. met Eric naar de specialist te gaan. Toen ik mijn eindejaarsbonus kreeg maakte ik de opmerking dat het goed uitkwam, omdat ik daarvoor een invalidenwagen voor Eric kon kopen. Ik wist toen nog niet dat ik de helft van de ziektekostenverzekering zou krijgen. Tot mijn verbazing en niet geringe vreugde, krijg ik een paar dagen later te horen dat mijn werkgever de helft voor zijn rekening neemt. Soms moet je ook een beetje geluk hebben! Het komt regelmatig voor dat Eric ziek is en moet worden opgehaald of weggebracht en dat is voor mijn werkgever nooit een probleem geweest. Als thuis de telefoon gaat is de eerste gedachte van Els dat het met Eric te maken heeft en als dat zo is raakt ze geheel in paniek. Ik heb daarom met iedereen de afspraak gemaakt om bij problemen niet naar huis te bellen, maar mij te informeren op mijn werk. Dat werkt goed en geeft mij de gelegenheid om de informatie te laten bezinken om Els op een rustige manier te kunnen vertellen wat er aan de hand is. Toch geeft het alles bij elkaar genomen de nodige spanningen.